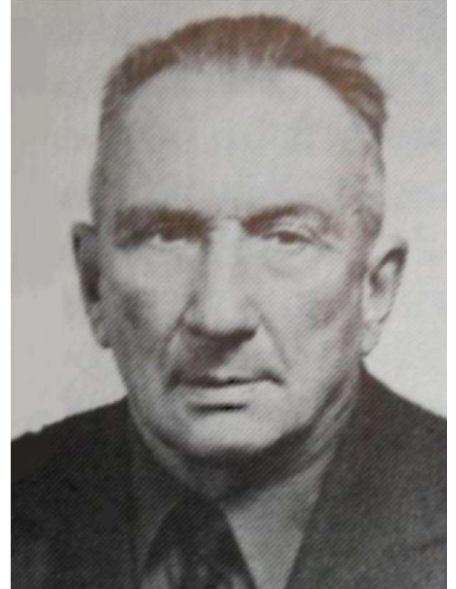


## TURJA, Taito Matias (Matti), maanviljelijä.

Hän syntyi elokuun 18. päivänä 1909 ja kuoli 15 helmikuuta 1991, 81-vuotiaana. Vanhemmat: maanviljelijä Matti Turja ja Maria Aliina Paavola. Matti Turja kasvoi Lapualla kolmilapsisen perheen nuorimpana ja ainoana poika. Vartuttuaan hänelle lankesi talon isännän osa, ajan tavan mukaan. Kauhajoen maamieskoulun vuonna 1929 käytyään hän aloitti varsinaisen elämäntyönsä maanviljelijänä Yliturjan tilalla, jonka hän lunasti itselleen 1930-luvulla. Maanviljelyksessään Turja oli edistysellinen ja voimaperäinen. Hän seurasi ajan kehitystä ja sovelsi uusia oppeja käytäntöön. Tilansa tuottavuutta hän nosti mm. salaojituksilla, joista osa oli vanhojen, edellisen polven tekemien salaojien uusimista. Turja saikin tilansa pellot, joita oli noin 40 ha, kokonaan salaojitukseen jo 1960-luvulla.



Metsätalous ja metsienhoito olivat Turjan sydäntä lähellä. Metsiään hän kasvatti ja käsitteli viimeisimpien oppien mukaisesti. Hän valloitti metsäojituksella runsaasti kitu- ja joutomaita kasvavaksi metsämaaksi.

Tilallaan hän ojitti lähes kaiken ojituskelpoisen kitumaan. Ajan myötä metsänhoidosta muodostui hänen erityinen harrastuksensa. Tilan varsinaisen maanviljelysvastuun siirryttyä nuoremmille hänelle jäi yhä runsaammin aikaa metsille, tällöin hän lähtikin lähes joka arkipäivä tilan metsiin erilaisiin metsänhoitotöihin. Metsätöitään hän saikin, hyvän terveyden omaavana, jatkaa aina viimeisiin elinviikkoihinsa saakka.

Ripeäotteinen ja päättäväinen Turja osallistui aktiivisesti myös useiden Lapualaisten yhteisöjen toimintaan. Hänelle kertyi elämänsä aikana monia luottamustoimia alkaen nuoruuden nuorisoseuratoiminnasta jatkuen aina eläkepäiviin asti. Hän oli mukana toiminnassa ja luottamustoimissa mm. Maataloustuottajayhdistyksessä, Metsänhoitoyhdistyksessä, Osuuskassassa / -pankissa, Osuuskaupassa, Sähköyhtiössä ja Lapuan Perunassa, jota hän oli myös mukana perustamassa. Toiminnastaan eri yhteisöissä hänelle myönnettiin lukuisia eri järjestöjen ansiomerkkejä. Kunniamerkeistä hänelle myönnettiin Suomen Leijonan Ritarikunnan ansioristi miekoin.

Suku ja sukuseura oli myös häntä lähellä. Matti Turjan kotona Yliturjassa, järjestettiin suvun toiset sukujuhlat vuonna 1947. Hän oli myös mukana sukujuhlaperinteen uudelleen käynnistämisessä vuonna 1977, olihan siinä jo tullut pieni tauko v. 1962 juhlien jälkeen. Hän toimi myös pitkään sukuseuran rahastonhoitajana ja viimeisenä toimenaan suvun vanhimpana vuosina 1977 – 1991.

Viime sotiin Turja ei voinut osallistua jo nuorena suoritetun jalan tuoman invaliditeetin takia. Luonteenomaista Turjalle oli työteliisyys ja tarmokkuus. Hänet tunnettiin myös hyvin aamuvarhaisena työhön lähtijänä ja aikaisena herääjänä; Erään kerran, lienee ollut 50 - 60 -luvulla, oli Turja sopinut metsänleimaajien kanssa metsään menosta ja niin, että aamusta sitten lähdetään. Kellonajoista ei oltu mitään puhuttu. Leimausmiehet tuumasivat vähän jekuttaa aamuvarhaisuudella. Tarkoitus oli mennä Turjaan niin varhain että isäntä vielä nukkuu ja siten päästä kuitailemaan, jotta aamustahan oli puhetta lähteä. Leimausmiehet suunnittelivat tehostaa jekkuaan varaamalla mukaan tupakantumppeja näyttääkseen, että tässä porraspielessä on savuteltu ja odoteltu isännän heräämistä jo pitkäänkin. Kuinka ollakaan vieraiden tullessa portaille eivät he ehtineet syyttää sitä ensimmäistäkään savuketta, kun tuvasta jo kuului ´mitä te siellä portailla kolistelette, tulukaa tupahan´.

Puolisot: 1. puoliso, vihitty 9. 2. 1935 Aino Seliina Noponen, s. 4. 5. 1909, † 21.11.1936, 2. puoliso vihitty 11.6.1939 Martta Justiina Rantala, s. 5.9.1906, † 18.11.1981. Lapset: Aune s. ja † 1935, Matti s. 1936 † 1995, Kustaa s. 1943, Jussi s. 1947 † 2013

Martti Turja